

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI TÁBAC- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Városligeti faor 1.
hova az előzetési öszszgek, valamint a
kéziratok küldendők.

Előzetési ár fél évre 5 korona.

Kéziratok nem lesznek visszaküldve.

Megjelenik minden hó
— 1-én és 15-én. —
Egyes példány nem kapható.
Előzetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

TARTALOM. Rosszak a szivarok. — Beküldetett. — Vegyesek. — Ajánlati hirdelmény. — Ajánlat.

Rosszak a szivarok.

Az egész világ ezt mondja, a szivarozók körében mindig erről beszélnek, a közönség panaszkodik miatta a dohánytözsdesnek, ezek megint a dohánygyár-árusoknak, de mindez mitsem használ, a szivarok rosszak s napról-napra rosszabbakká válnak.

Hogy miben áll rossz voltak?

Százsor is mondtuk ehhez hasonló eseteknél, hogy nem a mi dolgunk a dohánygyártmányokat szakszerű kritika alá vonni, bár ez is eléggé kedvezőtlenül esne ki. A szivarok rosszak, nem égneek jól, nem bírnak illattal, vagy ha igen, nem kellemessel, a felső borítéklevelük nem sárgák, sem nem barnák, de nem is feketék. Némelyike tultömötten, míg a másikkok nagyon lanyhán vannak csavarva, röviden, rosszak a szivarok.

Semmi esetre sem akarunk valakit e nagyon kedvezőtlen és a dohányjövődéket határozottan károsító tények miatt felelősségre vonni, de mégis kell, hogy kívánjuk, hogy ami itt e helyen lesz mondva, annyiban vételessék figyelembe, hogy a jelenleg az árudákban levő minőségeket beható vizsgálat alá vegyék.

Ha már a létező szivarfajok, a készletben levők, melyeknek mennyisége milliókra számítható, rosszak, illetve rosszaknak tartanak, mért legyenek olyanok az újonnan készített szivarok is. Annak ellenében, hogy kivétel nélkül mondunk valamennyi szivargyártmányra, hogy ezek egytől-egyig rosszak, önkénytelenül az a vélemény merül fel bennünk, hogy első sorban is a hozzá felhasznált anyag, illetőleg dohányfajok határozottan sokkal rosszabbak, mint az előbbi években voltak. Ha a fővárosi gyáraknál kezdjük meg vizsgálatainkat, úgy a ferencvárosi gyárról mondhatjuk el, hogy félig-meddig használható Trabuco szállít, de ez egyedül is áll, mint aránylag jó szivar. Ennek ellenében azonban úgy izlik az ettől a gyártól előállított Britanica, mint valami F szivar, olyan erő- és zamat nélküli, hogy az ember megcsömrlik tőle. Gyakran azonban megváltozik ez a faj, amennyiben úgy véljük, mintha erős átható dohányt tartalmaznának, amely füstölésnél megtámadja a gégefőt, inyet és így a dohányzó idegrendszerére is hat. Ehhez meg az is párosul, hogy némelyik ládikóban kétféle alakzatú szivar is található, t. i. gömbölyű és erősen préselt. Úgy véljük, hogy a gömbölyű szivarok készítésénél azoknak addig kellene száraz levegőn lenniük, míg gömbölyű alakzatuk megmarad és nem pedig,

hogy a nedves szivar lepréselése által az más alakot nyerjen.

Egy alig élvezhető szivar az Erzsébetvárosban készült Trabuco. Az árudába egész száraz minőségben jön s csak hosszas fekvés után lesz puha, tehát egy rendkívüli fordított változáson megy át. Valószínű, hogy ennél a gyárnál a külföldi szárító módszer — fűtés utján — van bevezetve, ami pedig tudvalevőleg árt minden szivarnak, főleg, ha az hosszabb ideig fekszik. Az esetleges előbb létező illat elillan ilyenkor és a dohány csak többszöri meggyújtás után ég, sőt gyakran szenesedik is. Egy év előtt még jók voltak ezek a Trabuco szivarok, most azonban minden kritikan alul, rosszak. Az anyagban lehet a hiba, annál is inkább, mert minden dohányfaj más és újra más jellegzetű.

A valamikor nagyon kedvelt Trabuco a temesvári gyárból szintén teljesen elvesztette jó hírnevét. A nagyközönség úgy nyilatkozik, hogy úgy izlik, mint a „szalma“. Ezt ugyan nem hagyhatjuk helyben, miután még sohasem szivaroztunk szalmát, de úgy véljük, hogy ezzel azt akarják kifejezni, hogy milyen kevés zamattal bír ez a szivar, ami tulajdonképpen annyit jelent, hogy ebből éppen-séggel semmit sem tartalmaz. Az ettől a gyártól készített Britanica szivarról csak ugyanezt mondhatjuk.

A kolozsvári gyártmányokat illetőleg a legutóbb mondtuk véleményét róla; átlag szorgalmasan és szépen készítik e szivarokat, de mindamellett olyan kiállhatatlan, visszataszító az ízük, hogy örvendünk rajta, ha a csak félig elszívott szivart eldobhatjuk. Itt is, úgy látszik, az adatok azt bizonyítják, hogy a használatba vett nyers anyag nem az igazi s hogy nem elég, ha a szivar alakzata csinos, mutatós. A többi vidéki városokban előállított szivarokról nem akarunk beszélni, mert azok átlagosan véve rosszak. Csekély kivételt képeznek itt az ország legifjabb gyárjai, de csakis az egészen olcsó fajknál. A Regalitas, Britanica és Trabuco szivar, épúgy az E Cuba és fajták, melyekre a legfőbb súlyt kell, hogy helyezzenek, összesen és együttvéve rosszak s nincs rá eset, hogy valaha ennyire rosszak lettek volna.

A szivargyártáshoz szükséges nyersanyag úgy látszik, hogy nem az igazi, vagy tán azoknak beosztását teszik értelmetlen módon. Ez annyival inkább csodálatraméltóbb, mert a pénzügyminiszter ur ő excellenciája a legutóbbi években a budget tárgyalás alkalmával gyakran hangoztatta, hogy a dohánykvalitások kitünően eredményeztek és ennek folytán

nagyobb mennyiségű dohánybevásárlások váltak szükségessé. Nem kételkedünk abban, hogy a dohánykvalitások kitünően, sőt azt is elhiszük, hogy a külföldről hozatott borító levelek immár korrektebb módon lesznek szállítva, mint az előbbi években történt, amint az azon bizonyos szállítási história által a hírhedt Löwentritt urnál bebizonyosodott, de sajnálatunknak annál is inkább kell kifejezést adni, miként a szivarok mindamellett rosszak, mert éppen ezáltal igazoltnak látszik ama feltevés, miszerint nem elég gondosan lesznek beosztva a felhasználandó dohányfajok. Úgy látszik, hogy a rossz szivarok létezését egyes-egyedül ennek a körülménynek lehet tulajdonítani. Ezért tehát még idejekorán figyelmeztetjük, mialatt határozottan újlag hangoztatjuk, hogy a nagyközönség a dohánytermékekkel a legmagasabb fokban elégedetlen s legfőbb, legsürgősebb időpontnak látszik, hogy azokon javítsanak.

Beküldetett.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Becses lapjában a legutóbb olvastam egy cikket a hiányzó szivarkákról; t. i. a Stambul szivarkákról, melyek egy ideig nem voltak kaphatók. Joggal mondja Ön e cikkében, hogy azáltal támogatva lesz a külföldi gyártmány, amelyet itt a dohányjövődék ad el, míg másrészt a dohánycsempészet is, ha a forgalomból kivonják majd az egyik, majd pedig a másik szivarkafajokat. Ime most ismét a „Memphis“ szivarkák hiányoznak, mely körülmény a közönséggel folytonos vitakozást hoz létre, mert egy ember fia sem akarja elhinni, hogy az ilyesféle is lehetséges.

Tán a szivarkagyártás annyira komplikált és nehéz, hogy egyik vagy másik fajnak hiányoznia kell? Tán a gyártáshoz szükséges dohány nehezen szerezhető be? Vagy egy hivatalnok, esetleg egy gyár hanyagságának róhatjuk fel e hibát? Kérek e kérdésekre választ. Mit mondanának, ha egy más iparág cikkeitől árjegyzékeket küldene szét s ha jönnének e cikkek megrendelések, képtelen lenne azokat szállítani. Vagy tán azt hiszi a dohányintézetőség, hogy csak neki van joga a közönségnek és eladónak egyaránt előírásokat készíteni és hogy ezeknek nincsen jogukban az árak kiszolgáltatását, illetőleg rendet követelni? Mit jelentsen ez, hogy minden pillanatban más fogy el s nincs csak egy egyén sem, akit emiatt felelősségre vonhatnának? Az árus dolga-e az, hogy e rendetlen gazdálkodás miatt a közönséggel folyton nem kellemetes módon vitakozzék? Tán lesz oly kegyes, hogy nekem és még számos dohánytözsdesnek mindezen dolgokról felvilágo-

sítást nyújt, amiért szíves fáradozásáért előre is köszönetet mondok.

Kiváló tisztelettel

K. P.

dohány- és szivar-tőzsdés.

Sokáig gondolkotunk a fölött, hogy e számokhozánk és ez értelemben irt kérdésekre a valósághoz hiven adhatunk feleletet, de az igazít még sem találta meg, miután mindama mentő körülményeket, melyeket a szivarka hiányzasokért felemlíthetünk, félrevehettük. Neveltesse lenne, ha olyat állítanánk, hogy egy vagy más hivatalnok hanyagsága itt az indító ok, miután az ilyen hanyagság teljes mértékben meg lenne büntetve. Lehet ugyan hogy egy hivatalnok elfelejté megrendelni a szivarkákat, vagy pedig a gyárba egy ilyen írásbeli megrendelést félretettek, lehetséges az is, hogy a szivarkák már készen is vannak és a fuvarosnak, akinek ezeket a dohányraktárba kellene szállítania, éppen valami más dolga akad, szoval ilyen esetek lehetségesek, de ezek csak a lehetőségeknek a találgatása, ami semmi által nincs bebizonyítva s amit meg is kellene bocsátanunk, mert tévedni — emberi dolog.

Amint már említettük, sokat gondolkotunk afelől, hogy vajjon mi okozója a szivarkák folytonos hiányzasainak, míg végre egy álmatlan éjszakán a tulajdonképeni valódi ok megtaláltatott, amely az egyedüli lehetséges is.

Köztudomású, hogy az államnak egyik fő-gondjához tartozik, hogy az ország egészségi állapota a lehető legjobb legyen. Az államnak feladatához tartozik, hogy higiénikus ujtások bevezetése és káros befolyások eltávolítása által, — mely a hygienia követelményeinek utját állják — a népesség javát elősegíteni. Már most a pénzügyminiszteriumban rémülettel vettek észre, hogy a szivarforgalom, illetve fogyasztás évről-évre ijesztő mérvben növekszik. Valószínű, hogy a legtöbb országok közegészségügyi tanácsost kérdezték meg s valószínű hogy ez egészségügyi közeg e kérdésre igennel felelt s talán még határozottan intette őket, hogy attól óvakodjanak. Most tehát arról volt szó, elmesélő módon a forgalmat kevesbiteni. Nos tehát ezért időközönként egyszer az egyik, mászor a másik szivarkafajtat kifogytunk engedik, hogy az illető cigarettázó leszokjék a dohányszaról. Ez az eszme kitűnő s ha ezen dicséret-emléző szándék igazán létezik, ugy bizonyíthatjuk, hogy a szivarka fogyasztás rövid idő múltán igazán orvondetes módon fog hanyatlani. Ha azonban vannak közöttük olyanok, kik a szivarkahiány miatt jól és rosszul élezelődnek, hat csak mondjanak ostoba kritikákat, hisz nyilvánvaló, hogy hiányzik nekik e nemes intenczióknak a kellő megértése.

Észrevehető, hogy igyekeztünk kitalálni valódi indokát ama körülménynek, hogy a legnagyobb forgalomnak örvendő szivarkák mért hiányzanak annyira a dohánytőzsdében. Azt hisszük, hogy meggyőztük, mert mi más indíthatna arra a dohányintőzsdéget, hogy egy nagyon jövedelmező ágát a dohányjövédéknek a szivargyártást ennyire elhanyagolja. Nagylekűen lemond a dohányintőzsdés a busas bevételről, mely az államkincstárt gyarapítja, csak hogy azt elérhesse, hogy a cigarettázás kevesbüljön, hogy aztán végre teljesen megszűnjék.

Es nem kell am att mindjárt lármát ütni, ha egyik vagy másik szivarkafaj nem kapható. Ami az árust illeti, a közönség részéről a legdurvább bántalmazásoknak van kitéve, amennyiszter kedvelt szivarkáját nem kaphatja; nos hat mindegyike azal igyekezzék megnyugtanni közönségét, hogy minden a mi történik, a közönség jóvátaért történik.

Vegyések.

E y jobb csapás. Alig mulik el hét, hogy a betörő urak ne szemelének ki egy tőzsdét aldozatuknak, hogy könnyen elszálltható tartalmuktól kifosztják. Szinte hihetetlen, hogy rövid idő alatt mennyi tőzsdét raboltak ki, míg másrészt érthetetlen, hogy a tolvajok előszeretettel nyomulnak be a dohánytőzsdébe, miután ennél a fővárosba sokkal gazdagabb szakmák is léteznek. Ami a rendőrséget illeti, azok derekasan faradoznak, hogy a banditták nyomára akadjanak, de ezek nem engedik magukat egykönnyen megfogni: Nem marad más hátra, minthogy a rendőrség a legközelebbi

napokon falragaszokon hirdeti, hogy a tisztelt betörő uraknak büntetés terhe alatt tiltatik dohánytőzsdében betörni. De tréfán kívül, valóban nem csekélység, hogy mennyi kalamitás ellen kell itt küzdeni, mert tudvalevőleg a kistőzsdés összes vagyonát üzletheiyiségében hagyja fekdüni s csak kevesen vannak közöttük ama szerencsés helyzetben, hogy pénzszekrényt szerethetnének be maguknak, hogy abban tartogathatnak a készpénzt, bélyeget és egyéb értékneműeket. Egyelőre azt tanácsolhatjuk valamennyi tőzsdésnek, hogy áruaktárjaikat, illetve üzletüket betörés ellen biztosítanak, mely legalább azt a megnyugtatóst nyújtja, hogy egy könnyen megtörténhető betörésnél a kár megtérül. Nem igen hihető, hogy a kistőzsdések a másoknál történt betöréseket rendkívül figyelemre méltónak találják mert az esetben javaslatunk már rég meg is történt volna. Nem is mernek gondolni arra, hogy az ilyesmi lehetséges náluk s a legcsekélyebb óvintézkedéseket se teszik. Mar pedig ezek, mint a legutóbbi hét eseménnyel bizonyítják, nagyon is szükségesegek.

A „Londres”-szivar végeladása. Az árustásban levő „Londres” Havannah-szivar, melynek ára eddig 100 anként 26 korona volt, f. é. július 1-étől a forgalomból eltűnik é. leszállított árban 100-anként 14 koronáért, a pénzügyminiszteriumtól kiadott utasítás alapján, a vámház palotában (dohány-raktár) kapható.

19487

V-1901.

Árverési hirdetmény.

A szurdoki dohánynagyáruda kezelésének biztosítására alulírott kir. pénzügyigazgatóság nál folyó évi június hó 17-én d. e. 10 órakor zárt írásbeli ajánlati versenytárgyalás tuzetik ki.

A betöltendő dohánynagyárudához 51 kisárus van anyagbeszerzésre utalva

A dohánynagyárus anyagkészletét a m.-szigeti dohányrárustól szerzi be.

A dohánynagyárus eddig az általános forgalomban levő dohánygyártmányok után (275%) kettő egész százalék eladási díjban részesült az általa megrendelt anyagok után.

A dohánynagyárudával össze van kötve a bélyeg és váltóúrlapok árulása is és az ebbeli készletet a m.-szigeti m. kir. adóhivatalnál szerzendő be.

A bélyeg és váltóúrlapok eladásából 1¹/₂% jutalék jár. A nagyáruda kezelése a versenyzők közül szabadon választandó legalkalmasabb pályázó részére adatik; a versenytárgyaláson az ajánlatban hozandó tőzsdij mérvére való figyelemmel.

Résztt vehetnek ezen versenytárgyaláson

a) azok, akik a 600 korona bánatpénzt készpénzben vagy állami értékpapírban ajánlatukhoz mellékelnek;

b) akik a me.kivántató szerződés kötési képességgel bírnak, vagyoni helyzetüket hatósági bizonylattal igazolják;

c) akik ajánlatukban kijelentik, hogy az árverési és szerződési feltételeknek magukat alávetik;

d) ha az ajánlatok a feltételek valamelyikét nélkülözik, figyelembe nem vétetnek;

e) a legelőnyösebb ajánlat elfogadása fölötti döntés is a nagyméltóság m. kir. pénzügyminiszteriumnak tartatik fenn.

A dohánynagyáruda évi forgalma a legközelebb mult évben az általános forgalomban levő dohánygyártmányok után 45300 koronát tett nyers értéken.

Azonban a kincstár ezen évi forgalom állandóságára a kistőzsdék számára nézve kezeséget nem vállal, sem a tőzsdj utólagos felemelését nem engedélyezi.

Szóval semmi kárpótlási igényt nem biztosít. A nagyáruda vállalkozója az általános forgalomban levő dohánygyártmányok után 1600 kor. értékű csonkíthatatlan anyagkészletet és ezenfelül a szükséges megfelelő forgalmi készletet köteles készen tartani.

A pályázók ajánlataikat az alább irt minta szerint kötelesek folyó év június hó 17-én d. e. 10 óráig ezen igazgatóság főnökénél benyújtani és a következő okmányokkal felszerelni:

1. A letett bánatpénzről szóló eredeti nyugtával;

2. magyar honossági és nagykorúsági bizonylattal;

3. hatósági, erkölcsi és vagyoni állapotot igazoló bizonylattal, megjegyztetik, hogy azok ajánlata, kik vagyoni állapotukat hitel érdemléssel nem igazolják, a pályázat eldöntésénél nem fog figyelembe vétetni;

4. a tekintetbe nem vehető ajánlatot tevő vállalkozók bánatpénzei a versenytárgyalás, illetve az eredmények a nagyméltóság m. kir. pénzügyminiszteriumtól leendő leérkezése után fognak visszaautalni;

5. a legkedvezőbb ajánlatot tevő bánatpénze az árudának dohánynyaggal való teljes ellátásáig visszatartatik;

6. azon vállalkozó, ki dohánynagyárudának kezelését a neki előlegesen tudtul adandó napon át nem venné, letett bánatpénzét elveszti;

7. a dohánynagyáruda kezelésével összekötött kötelezettségek és a törvények és szabályok ezen kir. pénzügyigazgatóságnál és a m.-szigeti kir. pénzügyőri biztosságnál megismerhetők.

M.-Sziget, 1901. május 29-én.

M.-Szigeti m. kir. pénzügyigazgatóság.

22262.

V-1901.

Ajánlat.

A nagyméltóság m. kir. pénzügyminiszteriumnak 1901. évi május hó 11-én kelt 29967. számú rendelete folytán a pécsi magy. kir. kincstári dohánynagyáruda kezelése beszüntetetik s az magánvállalkozóra bizatik. Ennél fogva a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy Pécs szab. kir. városban felállítandó dohánynagyáruda betöltése céljából ezen m. kir. pénzügyigazgatóságnál 1901. évi június hó 21-én d. e. 11 órakor írásbeli versenytárgyalás fog tartatni. A kincstári dohánynagyáruda 1900. évi forgalma 867,095 korona 60 fillért tett ki, a hozzáutalt dohánykisárusok száma 417. A dohánynyag beszerzése a pécsi kir. kincstári dohányraktárból eszközöndő. Egyben kijelentetik, hogy a fennálló szabályok értelmében az üres tartályok beváltása megszünt és a nagyárus köteles ezen tartályokat a a m. kir. kincstári dohánynagyáraktárból tulajdonába átvenni.

A vállalkozó köteles a tartásra neki előszabott minden egyes dohányneműből a pénzügyi hatóság által nemenként meghatározandó, jelen esetben 4 napi forgalomnak megfelelő 10,000 korona értékű dohánynyagot csonkíthatatlan készletben állandóan raktáron tartani; a nagy és kisárudát Pécs szabad kir. városban élők forgalmú helyen száraz és alkalmas bolti és raktári helyiségben elkülönítve más üzlettel kezelni, azt személyesen vezetni s a fennálló szabályokban megjelölt könyveket pontosan vezetni.

A pályázók tartoznak 1 korona bélyeggel és a fent kijelölt megcsontíthatatlan 10,000 korona értékű készlet dohánynyag összegének megfelelő 10% os azaz 1000 korona bánatpénzzel vagy ezen összegnek valamely m. kir. adóhivatali pénztárnál való letételét igazoló nyugtával ellátott írásbeli zárt ajánlatokat legkésőbb az árverés napján 1901. évi június hó 21-én d. e. 10 óráig a pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtani.

Az ajánlatához csatolandó még az állampolgárságot, valamint az erkölcsi magaviseletet, vagyoni állapotot és a nagykorúságot igazoló bizonyítványok is. A kitűzött határidő után beadott vagy határozatlanul szóló vagy távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek. A kik szerződés kötésre nem képesek vagy csőd alatt voltak, vagy a kik jövedéki kihágás miatt elítéltek vagy az államgyedárúsági tárgyak volt eladói, ha ily üzlettel már elmozdítottak, a versenyzésből kizárva. A vállalkozó köteles a dohányrudát 1901. évi augusztus hó 1-én átvenni, ellenkező esetben a bánatpénze elvesztése mellett veszélyére és kárára új versenytárgyalás fog tartatni a vállalkozó bánatpénze a rendes készlet beszerzéséig visszatartatik, a többi pályázóknak a tárgyalás befejezése vagyis a nagym. m. kir. pénzügyminiszterium jóváhagyása után visszaadatik. Bővebb felvilágosítást a pénzügyigazgatóság kerületében levő pénzügyőri biztosok és szakaszok adnak.

Pécsset, 1901. évi május hó 24-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Die Zigarren sind schlecht. — Eingesendet. — Vermischtes.

Die Zigarren sind schlecht.

Alle Welt sagt es, im Kreise der Raucher wird stets davon gesprochen, das Publikum klagt es den Verschleissern, diese wieder den Grosstrafikanten, doch was rüzt es, die Zigarren sind schlecht und werden von Tag zu Tag schlechter.

In was das Schlechte besteht?

Hundertmal haben wir es bei ähnlichen Vorkommnissen gesagt, dass es nicht unsere Sache ist, die Tabakfabrikate einer fachmännischen Kritik zu unterziehen, obgleich auch diese schlimm genug ausfallen würde. Die Zigarren sind schlecht, haben keinen guten Brand, kein Aroma oder ein sehr übles, die Deckblätter sind nicht gelb, nicht braun, nicht schwarz, manche Zigarrensorten sind verstopft, andere wieder zu locker gewickelt, kurz, die Zigarren sind schlecht.

Wir wollen durchaus Niemanden für diese äusserst schlimme und das Tabak-Monopol schädigende Thatsache verantwortlich machen, allein, verlangen müssen wir doch, dass man endlich das, was hier an dieser Stelle gesagt wird, einer Beachtung insoferne werth halte, als man die Qualitäten der jetzt im Verschleisse sich befindlichen Zigarren genau prüfe.

Wenn schon die vorhandene Sorte, die Vorräthe, welche Millionen Zigarren ausmachen, schlecht sind, eventuell für schlecht befunden wurden, warum sollen es auch die neu anzufertigenden Zigarren werden. Angesichts dessen, dass wir von allen Fabrikaten, ausnahmslos, als von schlechten Zigarren sprechen, drängt sich einem unwillkürlich die Meinung auf, dass in erster Reihe das hiezu verwendete Material, beziehungsweise die Tabake, von weit schlechterer Qualität sind, als dies in früheren Jahren der Fall war. Beginnen wir bei den hauptstädtischen Fabrikaten, so liefert die Franzstädter Fabrik eine halbwegs brauchbare Trabuco diese aber ist auch die einzige Sorte, die verhältnissmässig gut ist. Dagegen schmeckt die von dieser Fabrik erzeugte Britannica wie eine F Zigarre, so ganz ohne Kraft und Aroma, dass sie anwidert. Häufig aber ändert sich diese Sorte insoferne, als man vermeint, die Zigarren enthalten einen scharfen Tabak, der beim Rauchen, Rachen und Gaumen angreift und sich dem ganzen Nervensystem des Rauchers mittheilt. Dazu kommt noch, dass in manchem Kistchen zweierlei Formen von Zigarren vorhanden sind, nämlich runde und stark gepresste. Wir denken, dass bei Anfertigung der runden Zigarren diese insolange der trockenen Luft ausgesetzt werden müssten, bis die runde Form bleibt und nicht durch das Einpressen der nassen Zigarren eine andere Form erlangt.

Eine kaum zu geniessende Zigarre ist die Trabuco der Erzsébetvárosi Fabrik. Sie erscheint im Verschleisse ganz trocken und wird erst nach langem Lagern

weich, also eine merkwürdige umgekehrte Wandlung. Wahrscheinlich ist bei dieser Fabrik das ausländische Trockensystem mittelst Heizung eingeführt, ein Umstand, welcher bekanntlich jeder Zigarre schadet, namentlich dann, wenn sie längere Zeit liegt. Das etwa vorhandene Aroma verflüchtigt in diesem Falle und der Tabak brennt nur nach öfterem Anzünden, häufig kühlt er sogar. Vor einem Jahre waren diese Trabucos noch gut, jetzt sind sie unter aller Kritik schlecht. Das Material mag auch hier Schuld daran sein, zumal jeder Tabak andere Eigenschaften aufweist.

Die einst beliebte Trabuco aus der Temesvárer Fabrik hat ebenfalls ihr Renommée vollständig eingebüsst. Das Publikum sagt, sie schmecken wie „Stroh“. Wir können dies zwar nicht bestätigen, da wir noch niemals Stroh geraucht haben, glauben aber, dass durch diese Bezeichnung ausgedrückt werden soll, wie wenig Aroma diese Zigarre enthält, was eigentlich heissen soll, dass sie gar keines enthält. Von der durch diese Fabrik erzeugten Britannica-Zigarre lässt sich dasselbe sagen.

Über die Erzeugnisse der Kolozsvärer Fabrik haben wir schon jüngst unsere Meinung gesagt. Durchwegs fleissig und sauber gearbeitet, haben diese Zigarren gleichwohl einen solch faden, widerlichen Geschmack, dass man froh ist, wenn man sie bis zur Hälfte geraucht hat und dann fortwirft. Auch hier scheint der Beweis erbracht zu sein, dass das verwendete Rohmaterial nicht das richtige ist und dass es nicht allein genügt, wenn die Zigarre sich hübsch präsentirt.

Von den übrigen in den Provinz-Fabriken hergestellten Zigarren wollen wir nicht sprechen, da sie durchwegs schlecht sind. Eine geringere Ausnahme hievon bilden die jüngeren Fabriken des Landes, doch auch diese nur bei den ganz billigen Sorten. Die Regalitas, Britannica und Trabuco-Zigarre, wie auch die E Cuba, jene Sorten auf welche das Hauptgewicht gelegt werden muss, sie sind sammt und sonders schlecht, viel schlechter als es jemals der Fall war.

Das zu der Zigarrenfabrikation nothwendige Rohmaterial scheint eben nicht das richtige zu sein, oder wird die Eintheilung desselben in verständnisloser Weise gehandhabt. Es ist dies umso verwunderlicher, als gelegentlich der Budget-Verhandlung Se. Excellenz der Herr Finanz-Minister in den letzten Jahren es häufig betont hat, dass die Tabak-Qualitäten glänzend gediehen sind, daher Tabak-Einkäufe in grosser Menge nothwendig waren. Wir zweifeln nicht daran, dass die Tabak-Qualitäten vorzüglich sind, wollen auch annehmen, dass die Lieferungen von Deckblättern seitens des Auslandes nunmehr korrekter erfolgen, als dies in früheren Jahren der Fall war, was die bekannte Lieferungs-Geschichte

des berüchtigten Herrn Löwentritt bewiesen hatte, können aber nur unserem Bedauern umsomehr Ausdruck verleihen, dass die Zigarren gleichwohl schlecht sind, weil eben die Annahme gerechtfertigt erscheint, dass man nicht genug Sorgfalt auf die Eintheilung der zu verwendenden Sorten aufbietet. Wie es scheint, hat aber das Vorhandensein schlechter Zigarren einzig und allein seinen Grund in diesem Umstande.

Wir machen daher noch rechtzeitig darauf aufmerksam, indem wir ausdrücklich betonen, dass das Publikum mit den Tabak-Produkten höchst unzufrieden und eine Verbesserung derselben dringend angezeigt erscheint.

Eingesendet.

Geehrter Herr Redakteur!

Jüngst las ich in Ihrem geschätzten Blatte einen Artikel über die fehlenden Zigarretten, nämlich über die Stambul-Zigarretten, welche eine Zeit lang nicht zu haben waren. Mit Recht sagen Sie in diesem Artikel, dass sowohl die ausländischen Fabrikate, welche die Tabak-Regie hie verkauft, wie andererseits auch der Zigarretenschmuggel unterstützt werden, wenn bald die eine, bald die andere Sorte aus dem Verkehr gezogen wird. Nun fehlen wieder die »Memphis«-Zigarretten, welcher Umstand es bewirkt, dass man mit dem Publikum fortwährend Streitigkeiten hat, weil es kein Mensch glauben will, dass so etwas möglich ist.

Ist die Zigarrettenfabrikation vielleicht eine solch complicirte und schwierige, dass eine oder die andere Sorte ausgehen muss? Ist vielleicht der zur Fabrikation der Zigarretten nothwendige Tabak schwer beschaffbar? Ist die Nachlässigkeit eines Beamten oder irgend einer Fabrik daran Schuld? Ich bitte Sie, mir diese Fragen zu beantworten. Was würde man sagen, wenn ein privater Industrieller Preislisten eines Artikels verschickt und wenn die Bestellung auf diesen Artikel eintrifft, er diesen gar nicht zu liefern im Stande ist? Oder glaubt vielleicht die Tabak-Regie, dass nur ihr das Recht zusteht, dem Publikum und den Verschleissern Vorschriften zu machen und dass diesen das Recht benommen ist, Ordnung in der Verabfolgung der Waaren zu fordern? Was soll das heissen, wenn jeden Moment etwas anderes ausgeht und es hiefür nicht einmal eine Person gibt, die verantwortlich gemacht werden könnte? Ist es Sache des Verschleissers, dass er sich für diese Misswirthschaft mit dem Publikum fortwährend in sehr unangenehmer Weise auseinandersetzen muss? Vielleicht haben Sie die Güte, mich und zahlreiche Tabak-Verschleisser über all dies aufzuklären und danke im Vorhinein für Ihre Bemühung.

Hochachtungsvoll

K. P.

Tabak- und Zigarren-Verschleisser.

Wir haben lange darüber nachgedacht um die zahlreichen an uns gerichteten Fragen, welche

das vorstehende Schreiben enthält, der Wahrheit gemäss zu beantworten, fanden jedoch das Richtige nicht heraus, zumal alle jene Entschuldigungsgründe, die wir für das Fehlen der Zigarretten vorbringen könnten, hinfällig werden. Es wäre lächerlich, wollten wir behaupten, dass dabei die Nachlässigkeit irgend eines oder mehrerer Beamten die Schuld trägt, da eine solche Nachlässigkeit ja gehörig bestraft werden würde. Wohl ist es möglich, dass irgend ein Beamter die Zigarretten zu bestellen vergisst, oder in der Fabrik eine solche schriftliche Bestellung verlegt wird; wohl ist es möglich, dass die Zigarretten bereits fertig sind und nur der Fuhrmann, welcher sie in das Tabak-Magazin befördern soll, gerade etwas anderes zu thun hat, kurz, es sind derartige Fälle möglich, aber das ist ja nur so eine Kombination von Möglichkeiten, die durch nichts bewiesen ist und die auch entschuldigt werden müssten, denn — irren ist menschlich.

Wir haben, wie gesagt, viel darüber nachgedacht, was wohl das fortwährende Fehlen der Zigarretten verschulde, bis uns in einer schlaflosen Nacht der eigentliche wahre Grund einfiel, welcher auch der einzig mögliche ist.

Man weiss, dass es eine Hauptsorge des Staates bildet, dass die Gesundheitsverhältnisse des Landes die möglichst besten seien. Der Staat hat die Aufgabe durch Einführung hygienischer Neuerungen und Abschaffung schädlicher Einflüsse, welche der Hygiene im Wege stehen, das Wohl der Bevölkerung zu fördern. Nun hat man im Finanz-Ministerium mit Schauern wahrgenommen, dass der Zigarretten-Konsum von Jahr zu Jahr in erschreckender Weise zunehme und wachse. Wahrscheinlich wurde der oberste Landes-Sanitätsrath befragt, ob das Zigarrettenrauchen schädlich sei und wahrscheinlich hat diese Gesundheitsbehörde die Frage auch bejaht, vielleicht sogar auch ausdrücklich vor deren Konsum gewarnt. Nun hiess es klugerweise den Konsum verringern. Man lässt daher zeitweilig bald die eine, bald

die andere Sorte ausgehen, derart, dass sich die betreffenden Zigarretten auch das Rauchen abgewöhnen. Die Idee ist vorzüglich und wenn diese löbliche Absicht wirklich vorhanden ist, dann können wir versichern, dass der Zigarretten-Konsum sehr bald in sehr erfreulicher Weise sinken wird. Wenn es jedoch dermalen Leute gibt, welche über den Mangel an Zigarretten Glossen machen und allerlei dumme Kritik üben, so mögen sich diese Leute nur den Schnabel wetzen, denn sie haben offenbar kein Verständniss für solche edle Intentionen, wie die in Rede stehende eine ist.

Wie man sieht, waren wir bestrebt, den wahren Grund herauszufinden, warum so oft die gangbarsten Sorten Zigarretten dem Verschleisse entzogen werden. Wir glauben ihn gefunden zu haben, denn was könnte die König. Tabak-Regie sonst dazu bewegen, dass sie einem solch erträgnissreichen Zweig des Tabak-Monopols, wie es die Fabrikation der Zigarretten ist, so sehr vernachlässigt. Edelmüthig verzichtet die Tabak-Regie auf das grosse Einkommen, welches dem Staatsschatze zu Gute kommt, um das Laster des Zigarrettenrauchens herabzumindern, damit es einmal endlich ganz aufhöre.

Und darum nicht gleich so viel Lärm gemacht, wenn gerade eine oder die andere Sorte Zigarretten nicht zu haben ist. Was den Verschleisser betrifft, dem das Publikum die grössten Insulten zufügt, so oft eine Sorte nicht zu haben ist, möge Jeder das Publikum zu beruhigen suchen und diesem nahe legen, dass Alles was gethan wird, nur zum Wohle des Publikums geschieht.

Vermischtes.

Eine neue Heimsuchung: Kaum eine Woche vergeht, dass sich die Herren Einbrecher nicht eine Trafik zum Opfer auserwählen, indem sie deren transportablen Inhalt plündern. Es ist

kaum glaublich, wie viele Trafiken in der kurzen Zeit weniger Wochen ausgeraubt wurden, wie es auch anderseits unverstänlich ist, dass diese Gauner mit Vorliebe gerade in die Trafikgeschäfte eindringen, wo es doch in der Hauptstadt viel reichere Branchen gibt, als diese. Was unsere Polizei anbelangt, so thut sie ja redlich das Ihre, auf die Spur dieser Banditen zu kommen, allein dieselben lassen sich nicht so leicht fangen. Es wird nichts anderes übrig bleiben, als dass die Polizei in den nächsten Tagen ein Plakat affichirt, wodurch den p. t. Einbrechern es bei Strafe verboten wird, in den Trafiken einzubrechen. Doch Scherz bei Seite, es ist wahrlich keine Kleinigkeit, gegen welche Kalamität man hier anzukämpfen hat, nachdem die Kleintrafikanten bekanntlich ihr gesamtes Hab und Gut in ihrem Geschäftslokale liegen haben und nur sehr Wenige vor ihnen in der glücklichen Lage sind, sich eine eiserne Geldkassette anzuschaffen, wo sie Baargeld, Stempel und andere Werthsachen aufbewahren könnten. Vorläufig würden wir allen Trafikanten anrathen, ihr Waarenlager, beziehungsweise ihr Geschäft gegen Einbruch versichern zu lassen, was zumindest die Beruhigung bietet, dass bei einem leicht möglichen Einbruch der Schaden ersetzt werden würde.

Es ist kaum anzunehmen, dass die Kleintrafikanten diese Einbrüche, welche bei andern stattfinden, sonderliche Beachtung schenken, sonst würde das, was wir in Vorschlag bringen, auch bereits geschehen sein. Man traut sich eben gar nicht zu denken daran, dass so etwas möglich ist und unterlässt sogar die geringsten Vorsichtsmassregeln. Diese aber sind, wie die Erfahrung der letzten Wochen lehrt, nur zu sehr nothwendig.

Ausverkauf der „Londres“-Zigarre. Die im Verschleisse sich befindliche „Londres“ Havanna-Zigarre, welche bisher 26 Kronen pro 100 Stück kostet, wird am 1. Juli d. J. aus dem Verkehr gezogen und zum reduzierten Preise von 14 Kronen pro 100 Stück gegen Anweisung des Finanz-Ministeriums, im Zollamtspalais (Tabak-Magazin) ausgefolgt werden.

Hilfsredakteur: Ferdinand Heital.

FELTÜNŐ UJDONSÁG.

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szíhat

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY.

GYÁRI RAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZÁ-nál

BUDAPEST, V., SAS-UTCZA 29. SZÁM.